

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572837696/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Eder længe! Svalen har fortalt mig om Eder i vor Hjemstavns Egn. Hvor ere I smukke, skinnende, yndige! jeg kunde kysse Eder Hver og Een! jeg kjender ogsaa de Andre! det er vist den fede Karudse, denne der den lækkre Brasen og her de gamle mosgroede Karper! Jeg kjender Eder! I kjænde ikke mig.» 5

Fiskene gloede, forstode ikke et eneste Ord, de saae ud i det dæmrende Lys.

Dryaden var der ikke mere, hun stod i det Frie, hvor Verdens-»Underblomsten« gav sin Duft fra de forskjellige Lande, fra Rugbrøds-Landet, Klippisk Kyster, Ruslæderets Rige, Eau 10 de Colognens Flodbred og Rosenoliens Østerland.

Naar efter en Balmat vi halv vaagne kjøre hjem, klinger endnu tydeligt gjennem vort Øre Melodierne, vi hørte, vi kunne syngte dem hver og een. Og som i den Dræbtes Øie det sidste Blik af hvad Øiet saae, endnu photographisk bliver der en Tid, saa- 15 ledes var endnu her i Natten Dagshivets Tummel og Skin, det var ikke hensuset, ikke slukket; *Dryaden* fornåm det, og vidste: saaledes bruser det fort, den Dag i Morgen. [58]

Dryaden stod mellem de duftende Roser, troede at kjænde dem fra sin Hjemstavns Egn. Roser fra Slotsparken og fra Præ- 20 stens Have. Ogsaa den røde Granatblomst saae hun her; en saadan havde *Mari* baaret i sit kulsorte Haar.

Minder fra Barndoms-Hjemmet ude paa Landet blinkede ind i hendes Tanker; Skænet rundt om drak hun ind med Øinnes Begjer, medens Feber-Uro fyldte hende, førte hende gjen- 35 nem de vidunderlige Saie.

Hun fælte sig træet og denne Træthed tog til. Hun havde en [56] Trang efter at udhvile sig paa de bløde, udbredte, østerlandske Hynder og Tæpper herinde, eller helde sig med Grædeplien ned mod det klare Vand og dukke sig deri. 39

Men Døgnfluen har ikke Hvile. Døgnnet var om Minuter til- ende.

Hendes Tanker skjælvede, hendes Lemmer skjælvede, hun segnede ned i Græsset ved det rislende Vand.

5 ikke] udkast til nogle linier fra dette ord findes i r bagpå overblæning, se n. t. lin. 25. 9 Duft-18 Morgen] på overblæning r; bagpå beg. af brev til fru Sten- venius. 15 endnu photographisk bliver] skal e. ph. blive B. 25 Feber-Uro-1 bødsk] på overblæning r; om bordsiden se n. t. lin. 5.